

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/124/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8512201095
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Kupková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8512201095.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Orange Slovensko a.s. so sídlom Prievozská 6/A, 821 09 Bratislava, IČO: 35 697 270 proti žalovanému R. X., nar. XX.X.XXXX, bytom G., Y. XXX/X, za účasti vedľajšieho účastníka Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, 080 15 Prešov, IČO: 42 176 778, zastúpeného JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Nám. SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 995,82 eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu v Starej Ľubovni č.k. 5C/42/2012-76 zo dňa 26.7.2012 jednohlasne takto

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie zastavil. Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozhodol o vrátení žalobcovi zaplateného súdneho poplatku vo výške 52,87 eur prostredníctvom Daňového úradu Bratislava II.

Zastavenie konania odôvodnil ustanovením §§ 96 ods. 1, 3 O.s.p. a výrok o trovách konania § 146 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania ak konanie bolo zastavené. Povinnosť vrátiť súdny poplatok odôvodnil ustanovením § 11 ods. 3, 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch v platnom a účinnom znení.

V zákonom stanovenej lehote podal vedľajší účastník odvolanie do výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka. Namietal nesprávne právne posúdenie pri rozhodovaní o trovách konania vedľajšieho účastníka. Uviedol, že súd prvého stupňa mal postupovať pri rozhodovaní o trovách konania v zmysle § 146 ods. 2 O.s.p, pretože žalobca tým, že zobral návrh späť zavinil zastavenie konania a žalovanému, ako aj jemu, ako vedľajšiemu účastníkovi vznikol nárok na náhradu trov konania a má právo na ich zaplatenie. Jeho vstup do konania pôsobil odradzujúco v tom zmysle, že uvedomujúc si neopodstatnenosť uplatňovania nároku vzal žalobca žalobu späť a žiadal konanie zastaviť. Žiadal, aby odvolací súd zmenil uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách prvostupňového konania tak, že mu prizná ich náhradu vo výške 70,90 eur a trovy odvolacieho konania vo výške 40,03 eur.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka sa písomne vyjadril žalobca a žiadal potvrdiť uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti ako vecne správne. Namietal účelovosť vedľajšieho účastníka dať sa zastupovať advokátom a neúčelnosť vzniku nákladov spojených s týmto zastúpením.

Odvolací súd preskúmal uznesenie v jeho napadnutej časti v zmysle zásad upravených v § 212 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné.

Z článku 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky vyplýva právo každého na právnu pomoc v konaní pred súdmi, ako aj inými štátnymi orgánmi, alebo orgánmi verejnej správy. Z uvedeného prívlastku „právna“ pomoc vyplýva, že v danom prípade ide o pomoc poskytnutú v kvalifikovanej právnej forme, ktorú môže poskytnúť iba osoba so zodpovedajúcim, tzv. právnickým vzdelaním.

Podľa § 93 ods. 2 až 4 veta prvá O.s.p. ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi, alebo proti odporcovi, zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa). Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníka súd rozhodne len na návrh. V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba.

Podľa § 146 ods. 2 O.s.p. ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

V zmysle citovaného ustanovenia § 146 ods. 2 O.s.p. ak dôjde k zastaveniu konania, súd pri rozhodovaní o trovách konania skúma mieru zavinenia účastníkov konania na tomto zavinení. V prípade, že dôjde k zastaveniu konania z dôvodu späťvzatie žaloby žalobcom, v prvom rade skúma to, či v dôsledku správania sa žalovaného nedošlo k späťvzatiu dôvodne podanej žaloby (napr. ak by si žalovaný po podaní žaloby splnil žalovanú povinnosť). Pokiaľ nejde prípad v zmysle druhej vety citovaného ustanovenia (t.j. späťvzatie v dôsledku správania sa žalovaného), z procesného hľadiska zásadne platí, že zastavenie konania zaviniť žalobca, a preto je povinný nahradiť žalovanému a vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane, ktorý vstúpil do konania podľa § 93 ods. 3 O.s.p. trovy konania (viď. R 49/1993).

Súd prvého stupňa nárok na náhradu trov konania, vzťahujúci sa aj na trovy konania vedľajšieho účastníka, nesprávne právne posudzoval podľa § 146 ods. 1 písm. c) O.s.p., pričom toto rozhodnutie vôbec neodôvodnil, iba sa obmedzil na citáciu znenia ustanovenia, podľa ktorého rozhodoval. S ohľadom na zastavené konanie nárok na náhradu trov konania neposudzoval podľa § 146 ods. 2, veta prvá O.s.p. t.j. nezisťoval otázku zavinenia na zastavení konania.

Bez pochyb vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, čo je zrejmé z ust. § 93 ods. 4 O.s.p., preto pokiaľ v súvislosti so vstupom a účasťou v konaní vznikli vedľajšiemu účastníkovi trovy konania, má vedľajší účastník podľa výsledku konania právo na náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré mu v súvislosti so vstupom do konania na ochranu žalovaného, ako spotrebiteľa podľa § 93 ods.2,3 O.s.p. vznikli.

Právna úprava príkladne uvádza, že trovami konania sú najmä hotové výdavky účastníkov konania a ich zástupcov (§ 137 O.s.p.); takými sú aj odmena advokáta, náhrada hotových výdavkov i náhrada za stratu času spojené s jeho činnosťou, obsahovo vymedzené príslušnými predpismi. Súd rozhodujúci o priznaní náhrady trov konania je povinný vždy skúmať účelnosť vynaložených trov konania uplatnených úspešným účastníkom v spore.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o trovách konania nesprávne aplikoval ustanovenie § 146 ods. 1, písm. c) O.s.p., pretože v danom prípade bolo potrebné aplikovať zákonné ustanovenie § 146 ods. 2, veta prvá O.s.p., zistiť zavinenie účastníka konania na jeho zastavení a následne rozhodnúť v zmysle citovaného ustanovenia o náhrade týchto trov v zmysle vyššie uvedeného.

Z vyššie uvedených dôvodov ako aj z dôvodu zachovania zásady dvojinštančnosti v konaní odvolací súd postupom podľa § 221 ods. 1, písm. f), h,) ods. 2 O.s.p. zrušil uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V ďalšom konaní úlohou súdu prvého stupňa opätovne rozhodnúť o trovách konania medzi účastníkmi ako aj o uplatnenom nároku vedľajšieho účastníka na priznanie náhrady trov prvostupňového konania, špecifikovanom v odvolaní z 15.8.2012 (čl. 86,87), procesne posúdiť otázku zavinenia na zastavení konania podľa § 146 ods. 2, veta prvá O.s.p., a následne podľa výsledku preskúmať trovy konania medzi účastníkmi ako aj výšku uplatnených trov konania vedľajším účastníkom z hľadiska ich dôvodnosti. Rozhodnutie bude potrebné aj náležite odôvodniť v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p. V konečnom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách odvolacieho konania podľa § 224 ods. 3 O.s.p.

Pokiaľ sa týka návrhu vedľajšieho účastníka na prerušenie konania podľa § 109 ods. I, písm. c) O.s.p. a požiadať Súdny dvor EÚ o rozhodnutie ním špecifikovaných prejudiciálnych otázok, odvolací súd nepovažoval za potrebné prerušiť konanie a obrátiť sa na Súdny dvor EÚ z dôvodu, že prejudiciálne otázky v znení, ako ich vedľajší účastník žiadal predložiť Súdnemu dvoru EÚ sú všetky vyriešené judikatúrou vyšších súdov SR a ustálenou súdnou praxou v súlade s právom EÚ.

Poučenie:

Proti uzneseniu nie je prípustné odvolanie.